

לייהו וילקוזה את הוחזה מיאל' המלאים אשר
לאהרן יהנפְתאתו התזובה לפני יהוה והיה לך למא
וקדרשת את רשות התזובה ואת שוק התרומה אשר
הונפה ואשר הירם מיאל' המלאים מאישר לאהרן
ומיאשר לבני יהיה לאהרן ולבני לוזק עולב מיאת
בני ישראל כל כי תרומה הוא ותרומה יהיה מאה בני
ישראל מזבחו שלמייהם תרומתך ליהו ובגדיך
הקדש אשר לאהרן יהי לבני אثرיך למשיחך
בהב ולמלא בך את ידך שעבורה ימיב לבשיך
הכהן תזחתי מבני אשר יבא אל אהל מועז
לשרה בקדש ואות איל' המלאים התקוז ובעלה את
בשערו במקוב קדש יאכל אהרן ובני את בשער האיל
ואות הלוות אשר בסלפתתו אהל מועז ואכלו
אתב אשר כפר בהב למלא את ירפ לחש אטם
וזר לא יאכל כי קדש הב ואם יותר מושיר המלאים
ימין הלוות עד הבקר ושרפה את הנתר באש
לא יאכל כי קדש הוא ועשית לאהרן ולבני
ככה ככל אשר צויתך אתה שבעת ימיב ת מלא
ידך יפר זוטאת תעשה ליום על הכפרים וחטא את
על המזבח בכפרך עליון ומישחת אתו לחש
שבעת ימים תכפר על המזבח וקדשת אתו
והיה המזבח קדש קדושים כל הנגע במזבח
יקדש וזה אשר תעשה על המזבח
כבשיכם בני שנה ענפים ליום תכיד את הכבש
האווז תעשה בבקר ואת הכבש העט תעשה
בין העربים וערן סלה בכל בעמך כתית רב
הנץ נצבר רביעת ההין יין לכחש האוזר ואה